

нието си да избѣгнхтъ тия и други лошотии, тѣ се вѣнчаватъ въ който день завърхтъ, въ която часть на денонощието се случи.

Отъ освобождението ни насамъ обаче кражбитѣ на моми се съвършено значително намалихъ, защото законътъ строго запрѣщава това, па и священника, до гдѣ не му донесхтъ свидѣтелство, че момковитѣ родители се съгласяватъ да се ожени и йоще догдѣ той се не увѣри, че за такъва свадба нѣма никакво каноническо припятствие отъ донесената нему „ула“ (вула) (свидѣтелство отъ архиерейскій намѣстникъ, съ което му се позволява да ги вѣнчѣ), той не вѣнчава.

Евджилере. — Да отиде момъкътъ съ обржжена дружина да открадва мома отъ бащиний ѝ домъ, тия работи ставахъ по-често въ турско врѣме, а сега почти съвсѣмъ сж исчезли по насъ.

Еленско. — Когато момъкътъ залиби нѣкоя мома и тя него, а да побѣгне тя нѣма *колай*, тогазъ той се рѣшава на крайно срѣдство : да я открадне. За тая цѣль той си насъбере отборъ дружина, нѣкои отъ която въоржжени, отидатъ въ кхщата на момата нощѣ, или я заварятъ на полето и така я откарать. Рѣдко, не ставатъ и кръвопролития, вслѣдствие на силни сблъсквания.

Това крадене обаче лека-полека исчезнх и сега става съвършено рѣдко, защото то се наказва строго споредъ турскій наказателенъ кодексъ. Освѣнъ това поповетѣ иматъ прѣдписание отъ владиката такривъ бракове да не благославятъ.

Казанлъшко. — Въ селата много пхти се случва да отиде момъкътъ въ момината кхща съ нѣколко въоржжени свои другари, открадватъ насила момата отъ родителитѣ ѝ и отиватъ въ друго село, та се вѣнчаватъ. Крадението става и отъ улицата, отъ седѣнката и отъ кхдѣто се случи. Крадената мома много се чествува и уважава отъ момъка и момковитѣ родители и роднини, па и отъ всичкитѣ селяни. Но много пхти се случва родителитѣ на момата да се сждхтъ съ момъка, обаче въ края повечето се съгласяватъ и примиряватъ.

Копривщица. — Тоя обичай нѣма у насъ.

Лѣсковецъ. — Отъ отговоритѣ на въпросъ 26-й се разбира за сжществуването на тоя обичай въ Лѣсковецъ.